

در باره «محمود درویش» – شاعر مبارز و انسان دوست فلسطینی

محمود درویش در سال ۱۹۴۱ در البروه روستای شرقی عکا متولد شد. در سال ۱۹۴۸ پس از اشغال فلسطین به وسیله صهیونیستها، مجبور به مهاجرت شد و تجربه آوارگی تاثیرات عمیقی بر زندگی اش گذاشت. درویش پس از فراغت از مکتب در حيفا در سال ۱۹۷۰ تحصیلات دانشگاهی خود را در مسکو پی گرفت و سپس به قاهره مهاجرت کرد.

مقارن این ایام به عنوان شاعر مدتی را در حبس به سر برد بعدها فعالیت‌های سیاسی اش را پی گرفت و آشکارا به ارائه اشعار اعتراضی اش پرداخت. از آثارش می توان به کتابهای زیر اشاره کرد: «گنجشک های بی بال (۱۹۶۰)، برگهای زیتون (۱۹۶۰) عاشقی از فلسطین (۱۹۶۶)، تخت بیگانه (۱۹۹۹)، دیوان محمود درویش، دیوار و موقعیت محاصره (۲۰۰۲)».

درویش تاکنون جایزه ابن سینا، جایزه لوتس از انجمن نویسندگان آفریقا-آسیایی، جایزه هنرهای حماسی فرانس و مدال آثار ادبی و جایزه آزادی فرهنگی از بنیاد لبنان و همین اواخر نیز (نوامبر ۲۰۰۳) جایزه ناظم حکمت به او تعلق گرفته است.

در سال ۱۹۶۱ فعالیتش را به عنوان روزنامه نگار آغاز کرده و تا مدتی روزنامه الاتحاد را سردبیری کرد. در سال ۱۹۷۱ فلسطین اشغالی را ترک گفته و به بیروت عزیمت کرد. او به عنوان سردبیر مجله ماهانه شئون فلسطینییه و سردبیر ارشد گاهنامه فرهنگی ادبی الکرمل چندی به کار مشغول بوده است.

درویش سرودن شعر را از زمانی که در مکتب بود شروع کرده و نخستین مجموعه آثارش در سال ۱۹۶۰ منتشر شد یعنی زمانی که تنها نوزده سال داشت. با دومین مجموعه اش برگ های زیتون (اوراق الزیتون) ۱۹۶۴ به عنوان یکی از شاعران پیشرو و مبارز شناخته شد.

محمود درویش نهم ماه اوت ۲۰۰۸ در سن ۶۷ سالگی بعد از عملیات جراحی قلب در یکی از شفاخانه های تگزاس آمریکا درگذشت.

تابوت محمود درویش شاعر مبارز فلسطینی که به پرچم فلسطین پیچیده شده بود، با حضور ده‌ها هزار فلسطینی در رام‌الله واقع در کرانه باختری رود اردن به خاک سپرده شد.

به گزارش خبرگزاری‌های جهان، تشکیلات خود گردان فلسطینی تپه‌ای واقع در جنوب رام‌الله را که به شهر قدس مشهور است و چند کیلومتر از آن فاصله دارد برای دفن محمود درویش انتخاب کرده بود. زیرا محمود درویش آخرین شب شعرهای خود را در آنجا اجرا می‌کرد.

تابوت محمود درویش از آمریکا به فرودگاه نظامی «مارکا» منتقل و آئین وداع در این فرودگاه برگزار شد. و از آنجا توسط یک فروند طیاره نظامی اردن، به میدان مقاطعه، انتقال یافت.

رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین محمود درویش را یک قهرمان خواند و گفت: «ما شاعری را وداع کردیم که عاشق او بودیم. سوارکار رشیدی که از میدان شعر و ادب رخت برست تا در میان ما خورشیدی را به یادگار بگذارد که هرگز غروب نخواهد کرد و چشمه آبی که پایانی ندارد.»

قطعه شعری از محمود درویش شاعر مبارز فلسطین

زندگی را دوست می داریم

و ما

ما زندگی را دوست می داریم

به همین سادگی

ما به زندگی عشق می ورزیم.

راز حوصله ی ما همین است.

راز استقامت ستاره همین است.

راز ترانه ی فلسطین همین است.

ما میان باران و بنفشه می رقصیم

ما میان خنجر و خرما می رقصیم

ما میان شهیدان شعله ور می رقصیم.

ما زندگی را دوست می داریم

اما آسمان ما را از هم دریده اند

ما از کرم ابریشم

نخ نازکی قرض خواهیم کرد

آسمان مثله ی خویش را وصله خواهیم کرد

باغ ها راه خواهند افتاد

ما دروازه های دنیا را خواهیم گشود

تا یاسمن از سایه به آفتاب بیاید.

ما زندگی را دوست می داریم

و ما می توانیم

تواناییم همچون ترانه هایی که شنیده اید.
ما سرانجام در سرزمین خویش
رویا خواهیم کاشت و
کلمه درو خواهیم کرد.

ما جان باختگان باران و بنفشه ایم
و دوباره در سایه سار نخل ها
خیال و خاطره ی خویش را به دست خواهیم آورد
و در پسین خواب آلوده ی دوری
دوباره نی خواهیم زد
و سرانجام بر ساحل برکه ی بهشت
نام های خویش را بر صخره خواهیم نوشت.

پس ای تندر
بی تاب تر از همیشه ترانه بخوان
بی تاب تر از همیشه از تیرگی بگذر
شب های ما را روشن کن
ما زندگی را دوست می داریم
ما با تمام وجود
زندگی را دوست می داریم.